

When a word ends in a consonant, it is

When a word ends in -a, it is

When a word ends in -o, it is

When a word ends in -e/-ě*, it is

When a word ends in -í, it is

76.9 % **masculine** (dokto**ř** doctor, léka**ř** medical doctor, obcho**d** shop, počítač**ř**)
20.5 % **feminine** (kancelá**ř** office, tramva**ž** tram)
2.6 % **neuter** (centru**m** centre, muzeu**m** museum)

6.9 % **masculine** (kolegá**ř** colleague, turistá**ř** tourist)

92 % **feminine** (škola**ř** school, kavárna**ř** cafe)

1.1 % **neuter** (only loan words, e.g. téma**ř** theme)

0.7 % **masculine** (only loan words, e.g. gigolo**ř** gigolo, macho**ř** macho)

99.3 % **neuter** (divadlo**ř** theatre, kino**ř** cinema)

3 % **masculine** (průvodce**ř** guidebook)

89 % **feminine** (restaurace**ř** restaurant, kolegyně**ř** colleague)

8 % **neuter** (letišťe**ř** airport, parkovišťe**ř** car park, kuře**ř** chicken)

0.5 % **masculine** (recepční**ř** receptionist)

0.5 % **feminine** (recepční**ř** receptionist, pan**ě** Mrs., Madam)

99 % **neuter** (nádraží**ř** station, náměstí**ř** square)

1. obchod
2. škola
3. kino
4. hotel

5. auto
6. nádraží
7. letiště
8. divadlo

Kolik je hodin? • What time is it?

Je jedna (hodina).

Jsou dvě, tři, čtyři (hodiny).

Je pět, šest... (hodin).

Kdy je to? Kdy to začíná a končí? • When is it? When does it start and end?

V jednu (hodinu).

Ve dvě, ve tři, ve čtyři (hodiny).

V pět, v šest... (hodin).

The expressions hodina hour and minuta minute are often left out, e.g.: Je devět padesát pět. It's 9:55. Lekce začíná v 10, že? The lesson starts at 10, doesn't it?

nějaké kino, jedno nové kino

In Czech each noun has a grammatical gender: **masculine** (*animate* or *inanimate*), **feminine** or **neuter**. other parts of speech. Compare:

	<i>the, this</i>	<i>one</i>	<i>-ý adjectives</i>	<i>-í adjectives</i>
Masculine animate (Ma)	ten	jeden	nový	moderní
Masculine inanimate (Mi)	ten	jeden	nový	moderní
Feminine (F)	ta	jedna	nová	moderní
Neuter (N)	to	jedno	nové	moderní

In everyday spoken Czech, mainly in the western part of the country, you'll hear: *novej obchod, nový kino*.

of the declensions. You'll encounter these wor

Masculine animate (Ma)	doktor, lékař
Masculine inanimate (Mi)	obchod, počítač
Feminine (F)	škola, restaurace, kancelář
Neuter (N)	divadlo, letiště, nádraží

▶ 10. Jaké to je? Podtrhněte správnou formu.

Například: dobrý / dobrá / dobré studentka

1. špatný / špatná / špatné učitelka	5. malý / malá / malé sestra
2. hezký / hezká / hezké dům	6. hezký / hezká / hezké žena
3. zlý / zlá / zlé pes	7. drahý / drahá / drahé auto
4. mladý / mladá / mladé student	8. veselý / veselá / veselé sestra
-
9. nový / nová / nové škola
10. bohatý / bohatá / bohaté muž
11. vysoký / vysoká / vysoké dům
12. hodný / hodná / hodné maminka

Akuzativ singulár (čtvrtý pád jednotného čísla) • The accusative singular

Revise the accusative singular

question

koho? co?

2nd declension group
Nouns ending in nom. sg. in a
consonant with a hook, -e/-ě,
-c, -j and -tel

3rd declension group
Ma nouns ending in nom.
sg. in -a, **F** nouns ending in
-st and **N** nouns ending in -í

Mi

přítele

kolegu

Ma

Mám

F

Hledám

přítelkyni, neteř

N

Verbum (sloveso) mít • The verb mít

The verb mít to have belongs to the verbs known as -á verbs and is conjugated in a similar way as the verb dělat. Complete the table with the correct forms.

mít to have

negative forms

já

mám

nemám

ty

.....

.....

on, ona, to

.....

.....

my

.....

.....

vy

.....

.....

oni

mají.....

.....

► 4. Doplňte sloveso *mít*.

1. Jaký (ty)telefon?

2. (my) telefon 226 873 601.

3. (já) číslo 608 774 142.

4. Jaký (vy) telefon?

5. Jaký telefon Tom?

6. Jaký telefon Marina?

7. Jaký telefon Tadeusz a Maike?

8. Jaký telefon vy?

A Text:

R o d i n a

14

V pokoji je rodina. Vpředu sedí mladý muž a malý chlapec. To je otec a jeho syn. Otec čte noviny, syn píše úkol. Jeho matka stojí nalevo. Obléká malou dívku. To dítě je její dcera. Chlapec a dívka jsou bratr a sestra.

V pokoji je také jejich babička. Je to ta stará žena vzadu. Sedí a poslouchá rádio. Dědeček tady není.

Kdo je to? Who is it?

rodina
family

muž a žena
man and woman

dědeček a babička
grandmather and grandfather

chlapec a dívka – dítě
boy and girl – child

bratr a sestra
brother and sister

otec a matka, syn a dcera
father and mother, son and daughter

| otec = tatínek, matka = maminka

Čí? Whose?

jeho syn
his son

její syn
her son

jejich syn
their son

Podobně:

jeho matka
his mother

její dcera
her daughter

jejich babička
their grandmother

babička
grandmother

bratr
brother

dcera
daughter

matka, maminka
mother, mum

manžel
husband

manželka
wife

dědeček
grandfather

otec, tatínek
father, dad

pes a kočka
dog and cat

přítel
boyfriend

přítelkyně
girlfriend

sestra
sister

vnuč
grandson

Co dělá? What is he (she) doing? What does he (she) do?

čte noviny

... is reading a newspaper
(... reads a newspaper)

píše úkol

... is writing homework
(... writes homework)

obléká dítě

... is dressing a (the) child
(... dresses a (the) child)

poslouchá rádio

... is listening to the radio
(... listens to the radio)

GRAMATIKA

Cvič. L3/1-4

● jeho; její; jejich

CZECH POSSESSIVE PRONOUNS **14**

(Zájmena posesivní) – Čí?

jeho: jeho syn, jeho dcera, jeho dítě

její: její syn, její dcera, její dítě

jejich: jejich syn, jejich dcera, jejich dítě

M + F + N

můj – má – mé: můj sešit, má tužka, mé pero

tvůj – tvá – tvé: tvůj sešit, tvá tužka, tvé pero

M	F	N
můj	má	mé
tvůj	tvá	tvé

naš – naše: náš pokoj, naše skříň, naše rádio

váš – vaše: váš pokoj, vaše skříň, vaše rádio

M	F + N
naš	naše
váš	vaše

POZOR!

To je můj sešit.

To je náš pokoj,

Čí sešit (pokoj) je to?

Ten sešit je můj (tvůj, jeho, její).

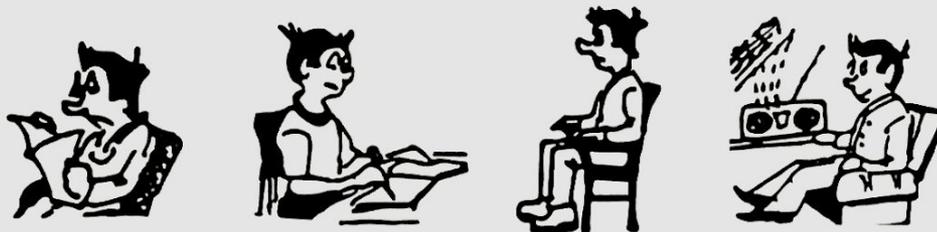
Ten pokoj je náš (váš, jejich).

Čí je ten sešit? Čí je ten pokoj?

● čtu / píšu – sedím – poslouchám

CZECH VERBS (Slovesa) **15**

-u, -ám, -ím – přezens

čtu: čtu, čteš, čte; čteme, čtete, čtou

píšu: píšu, píšeš, píše ; píšeme, píšete , píšou

-u, -eš, -e;

-eme, -ete, -ou

sedím: sedíš, ... *jako* vidím ; **poslouchám** – *jako* mám

Je tedy:

<u>-u</u>	já čtu – ty čteš – on/ona čte ; já píšu – ty píšeš – on/ona píše ;	my čteme – vy čtete – oni čtou my píšeme – vy píšete – oni píšou
<u>-ím</u>	já sedím – ty sedíš – on/ona sedí ; my sedíme – vy sedíte – oni sedí	
<u>-ám</u>	já poslouchám – ty posloucháš my posloucháme – vy posloucháte	– o/ona poslouchá – oni poslouchají

Negace: nečtu, nečteš, nečte, ... ; nepíšu, nepíšeš, nepíše, ...,
nesedím, nesedíš, ... ; neposlouchám, neposloucháš

KONVERZACE

THE CARDINAL NUMERALS

(Číslovky základní) 10 – 20/24

Kolik je hodin? (pokračování)

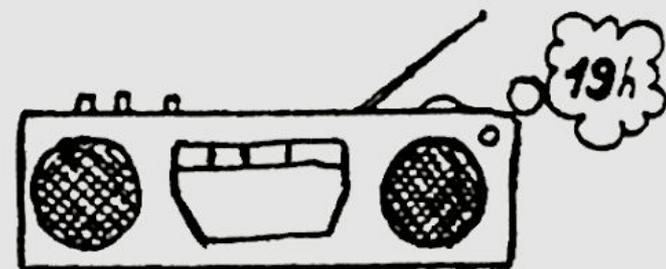
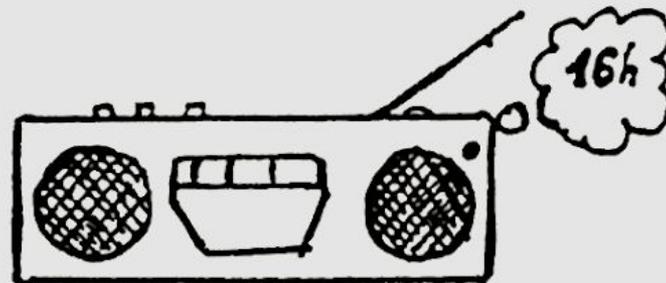
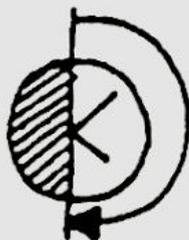
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

jedenáct, dvanáct, třináct, čtrnáct, patnáct,
šestnáct, sedmnáct, osmnáct, devatenáct,
dvacet

POZOR!

12 19 20 13 14 17 18 11 15 16

dvanáct – devatenáct – dvacet – třináct – čtrnáct – sedmnáct
osmnáct – jedenáct – patnáct – šestnáct

jsou čtyři hodiny (ráno, odpoledne) – je šestnáct hodin (odpoledne)
 je sedm hodin (ráno, večer) – je devatenáct hodin (večer)

ráno in the morning odpoledne in the afternoon večer in the evening

21 dvacet jedna, 22 dvacet dvě, 23 dvacet tři, 24 dvacet čtyři

B PAMATUJTE: (Rozšiřující lexikum)

Co je to? To je ... / To jsou ...

kalhoty

trousers, pants

košile

shirt

tričko

T-shirt

svetr

sweater, pullover

kabát

coat

klobouk

hat

čepice

cap

pyžamo

pyjamas / pajamas

halenka

blouse

sukně

skirt

šaty

dress, clothing

ponožky

socks

punčochy

stockings

boty

shoes, boots

bačkory

slippers

Co mají? (Co mají na sobě?)

What are they wearing?

Chlapec má svetr, kalhoty a boty.

Dívka má halenku, sukni a čepici.

Dítě má pyžamo a bačkory.

Muž má kabát a klobouk.

A vy?

! mám košili, čepici,
sukni, halenku – F

GRAMATIKA

Cvič.L3/5-8

● mou a tvou; naši a vaši

THE ACCUSATIVE SG. **16**
(Akuzatív singulár) **F**

● ty šaty, ty boty

vidí

ten sešit, ta tužka, to pero

Sg. **ten, ta, to** → Pl. **ty**

× ty šaty, ty kalhoty;

ty boty, ty bačkory, ty ponožky, ty punčochy

vidí

dveře, šaty, kalhoty, hodiny, ... – one thing, but the plural form

boty, bačkory, ponožky, punčochy – plural (singular in -a)

Mi + N

Ma

Nemám vaše pero. – Vaše pero nemám.

● šaty, boty

Co je to? × Co vidíte?

to je sešit, to je tužka, to je pero

Sg.: **je** → Pl. **jsou**

× to jsou šaty, to jsou kalhoty;

to jsou boty, to jsou bačkory, to jsou ponožky, to jsou punčochy

Co děláte ráno?

– Ráno vstávám, myji se, čistím si zuby, oblékám se a potom snídám.

Co si oblékáte?

– Oblékám si kalhoty a svetr.

Oblékáte se rychle nebo pomalu?

– Oblékám se rychle.

Proč se oblékáte rychle?

– Oblékám se rychle, protože máme vyučování.

Co děláte odpoledne?

– Odpoledne trochu odpočívám, potom čtu knihu, poslouchám rádio a píšu dopisy.

A co večer?

– Večer také studuji nebo se dívám na televizi. V jedenáct hodin jdu spát.

POZORUJTE:

oblékám – oblékám se – oblékám si

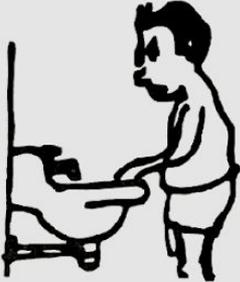
– ~~X~~ se ~~X~~ si

17

obléká dítě

obléká se

obléká si kalhoty

 POZOR!	 Oblékám se. Oblékám si kalhoty. <u>2.</u>	 Ráno se oblékám. Ráno si oblékám kalhoty. <u>2.</u>
		

myje dítě

myje se

myje si obličej

face

Cvičení 1: Odpovídejte.

Je to váš sešit?

→ **Ne, to není můj sešit.**

Posesivum můj × váš, substantivum – nominativ singuláru; rod jmen. / Odpověď na otázku zjišťovací; intonace, dynamika.

Je to váš sešit? – Je to vaše lavice? – Je to vaše lampa? – Je to váš ručník?
– Je to vaše skříň? – Je to vaše sklenice? – Je to vaše křeslo? – Je to vaše židle?
– Je to vaše rádio? – Je to vaše postel? – Je to vaše tužka?

Cvičení 2: Změňte podle vzoru.

Vidím stůl.

→ **To je náš stůl.**

*Posesivum **náš** – nominativ sg. Substantivum – akuzativ sg. → nominativ sg. / Důraz, melodie.*

Vidím stůl. – Vidím umývadlo. – Vidím knihu. – Vidím počítač. – Vidím obraz.
– Vidím babičku. – Vidím mapu. – Vidím slovník. – Vidím křeslo. – Vidím dítě. – Vidím tabuli.

Cvičení 3: Změňte podle vzoru.

On má slovník.

→ **Ten slovník je jeho.**

Ona má knihu.

→ **Ta kniha je její.**

On má slovník. – Ona má knihu. – Oni mají dceru. – Ona má obraz. – Oni mají rádio. – Ona má tužku. – Oni mají mýdlo. – On má skříň. – Oni mají babičku. – On má ručník. – Ona má postel.

*Posesivum jeho, její, jejich; ten – nominativ sg. Substantivum – akuzativ sg.
→ nominativ sg. / Dynamika, rytmus.*

Oni mají dceru.

→ **Ta dcera je jejich.**

Cvičení 4: Změňte podle vzoru.

Babička poslouchá rádio. (já také)
→ **Já také poslouchám rádio.**

Slovesa – indikativ přítomného času. Zájmena osobní. / Důraz, rytmus.

Chlapec píše úkol. (ty také) → **Ty také píšeš úkol.**

Babička poslouchá rádio. (já také) – Chlapec píše úkol. (ty také) – Jeho otec čte noviny. (my také) – Jeho sestra stojí vzadu. (vy také) – Matka obléká dítě. (já také) – Její syn má knihu. (ty také) – Dítě vidí lampu. (vy také) --- Dědeček není v pokoji. (já také ne)

Cvičení 5: Změňte podle vzoru.

Kde je má čepice?

→ **Nevidíš mou čepici?**

Kde je můj kabát?

→ **Nevidíš můj kabát?**

*Posesivum **můj**, substantivum – nominativ sg. → akuzativ sg. / Intonace otázky zjišťovací, melodie v kadenci.*

Kde je má čepice? – Kde je má tužka? – Kde je můj kabát? – Kde je mé pyžamo? – Kde je má sukně? – Kde je můj svetr? – Kde je můj klobouk? – Kde je mé tričko? – Kde je má sklenice? – Kde je můj kartáček? – Kde je má halenka?

Cvičení 6: Změňte podle vzoru.

Vidím tvou knihu.

→ **Ta kniha není má.**

Vidím tvé rádio.

→ **To rádio není mé.**

Posesivum tvůj, substantivum – akuzativ sg. → můj, substantivum – nominativ sg.; demonstrativum ten – nominativ sg. / Dynamika.

Vidím tvou knihu. – Vidím tvé rádio. – Vidím tvou pastu. – Vidím tvůj kabát.
– Vidím tvé tričko. – Vidím tvou lampu. – Vidím tvůj klobouk. – Vidím tvou židli.
– Vidím tvé křeslo. – Vidím tvou sklenici. – Vidím tvůj ručník.

Cvičení 7: Odpovídejte.

Nemáte mé mýdlo?
→ **Ne, vaše mýdlo nemám.**

Posesivum váš × můj, substantivum – akuzativ singuláru. / Dynamika.

Nemáte mou tužku? → **Ne, vaši tužku nemám.**

Nemáte mé mýdlo? – Nemáte mou tužku? – Nemáte mou knihu? – Nemáte můj sešit? – Nemáte mou mapu? – Nemáte můj ručník? – Nemáte mou židli? – Nemáte můj svetr? – Nemáte mé rádio? – Nemáte můj slovník? – Nemáte mou lampu?

Cvičení 8: Odpovídejte.

Vidíte tu halenku?

→ **Ano, halenka je tady.**

Vidíte ty šaty?

→ **Ano, šaty jsou tady.**

*Substantivum – singulár a plurál, plurá-
lia tantum. Sloveso je – jsou. Substan-
tivum – akuzativ → nominativ. / Intonace.*

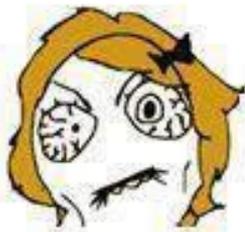
- Vidíte tu halenku? – Vidíte ty šaty? – Vidíte ty bačkory? – Vidíte tu sukni?
– Vidíte ten klobouk? – Vidíte ty ponožky? – Vidíte tu košili? – Vidíte ty boty?
– Vidíte ty kalhoty? – Vidíte to tričko? – Vidíte ty punčochy?

Když hlídá táta.

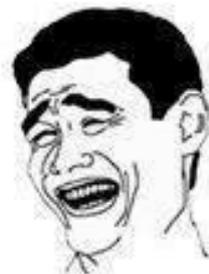
ŽENY

Nemám co na sebe

MUŽI

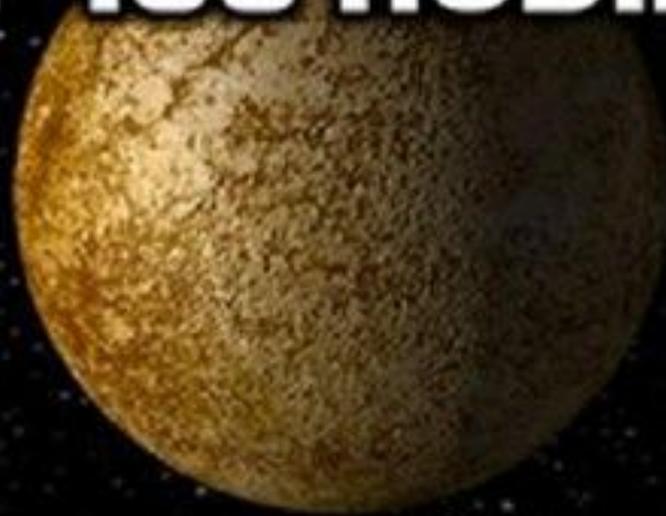

Nemám co hrát

TOHLE JE MERKUR.

**DEN NA NĚM TRVÁ
1 408 HODIN.**

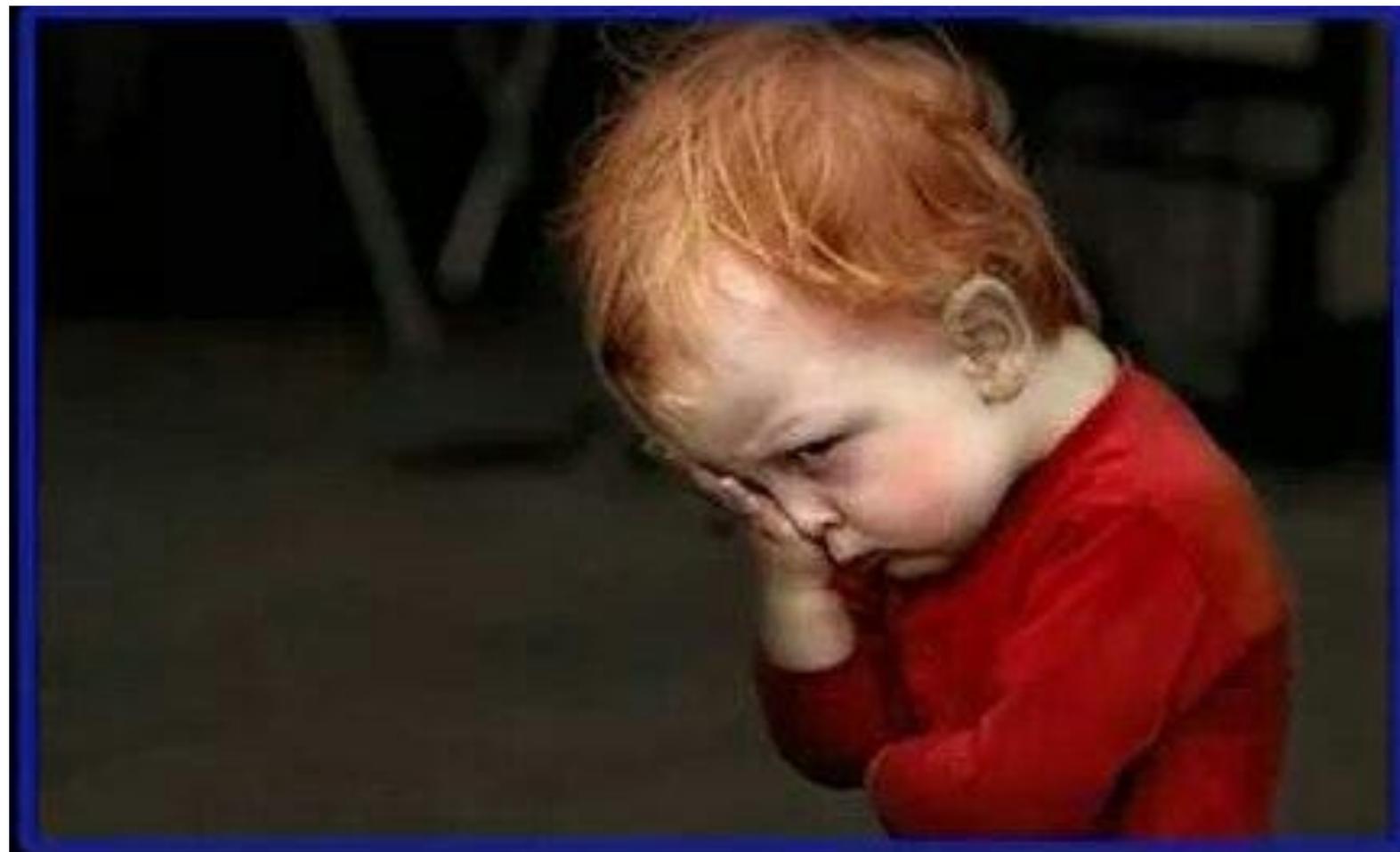
TAKŽE JAKO NAŠE PONDĚLÍ.

**Proč je od pondělí pátek
tak daleko...**

**... a pondělí od pátku takový
kousek??**

HiTRÁDi
... které hraje

**ZASE PONDĚLÍ... to musí být opravdu
každý týden???**

**SMS od manželky:
"Miláčku, jsi nejlepší."**

**Odpověď manžela:
"Chlastáš, nebo
porovnáváš?"**

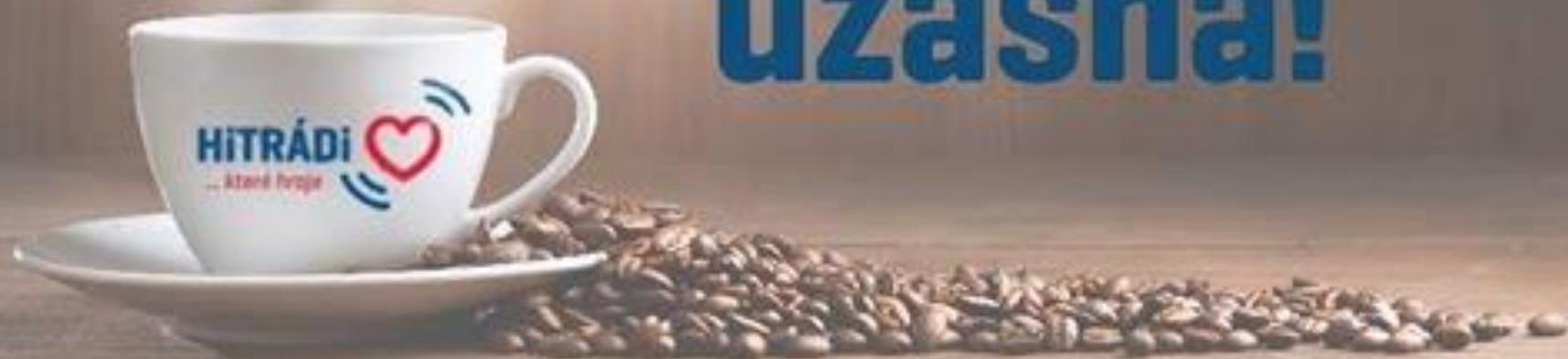

HiTRÁDi
... které hraje

KDYŽ ČECH PIJE S CIZINCI

**Plán na úterý?
Dát si kafe a být
úžasná!**

KONEČNĚ SOBOTA!

VOLNÝ DEN!

Vstávej miláčku, sobota je tady!

HiTRÁDi
... které hraje

rosalind.cz

CO MŮŽEŠ VYPÍT
DNES
NEODKLÁDEJ NA
ZITŘEK

Máme pro vás tři ne moc dobré zprávy:

1. Dnes není pátek.

2. Zítra nebude pátek.

3. A ano, ani pozítří nebude pátek.

HiTRÁDi

... které hraje

